

Segundo curso

Premio de honor especial, D. Salvador Daroca.—
Premios.—D. Antonio Costa; D. José Piñol.

Menciones honoríficas.—D. Pablo Rodríguez; D. José Sisquellas.

CLASE DE DIBUJO DE FIGURA

Premios.—D. Juan Llort; D. Luís M.^a Solé; Don Juan Climent; premio extraordinario, D. Pablo Fortuny.

Menciones honoríficas.—D. Juan Angera; D. Pedro Soronellas; D. Manuel Blasco; D. Juan Sardá; D. Antonino Monné; D. Domingo Alberich; D. Esteban Martí; D. Antonio Constantí; D. Mariano Vecino; D. Luís Pomerol; D. José Roig; D. Jaime Papaseit; D. Juan Piñol; D. Antonio Tortajada.

CLASE DE TENEDURÍA

• Premio extraordinario, D. Juan Camprubí Urgellés.
Menciones honoríficas.—D. José Dalmau Romeu; D. Francisco Escoda Gil; D. José Roig Roig; Don Jaime Doménech; D. José Escoda Pujol; D. Juan Solé Anguera; D. Eusebio Sancho Sancho; D. Juan Mangrané Monfá; D. Pedro Rovirá Saaromá; Don Francisco Cavallé Llagostera.

CLASE DE DIBUJO LINEAL

Premios.—D. Juan Doménech Estany; D. Pedro Vilá Puig.

Accésits.—D. Emilio Ramón; D. Juan Bartolí.

Mención.—D. Antonio Mariné; D. José M.^a Serra; D. Enrique Gebellí; D. José Martí.

Folk-lòre

LO ROBADOR DE NA ARGANDA

Una cançó n vull cantar
no gaire que s'és dictada
d'un pas que va succeïr
al robador de Na Arganda.

Una nit que stava al bosc
dormint emb una cabana,
quand va ser al primer son
a ta porta l'en picaven.

—Company meu veniu a obrir
que no sé'l camí de Targa,
un home que va perdut
a la nit no s'hi veu gaire.

Al obrir-ne de la porta
ja'n veu sis de filarada;
am la claror de son llum
veu una sogra molt llarga.

—Company meu no'm garroteu
que vindré de bona gana;
ja l'engarroten y lliguen
tot lligat se l'emportaren,
fan tres hores de camí
sense dir mot ni paraula,
llevat d'un que n'hi va haver
diu quin' hora'n pot ser ara.

—Company meu no t'ho puc dir
que nó fa la lluna clara,
no fa un' halenda de vent
que fa la nit sosségada.

A les onze de la nit
entrave al portal de Targa;
a les dotze de la nit
passava l carrer del Carme.

A la una de la nit
a la presó l'enficaren,
amb una presó molt fosca
sol ni lluna no hi tocava;
l'altra nit ja n veu veïr
un cavaller am la spasa.
—Vos ne sou lo grand traïdor
que m robareu a na Arganda;
vos grand castic mereixeu
i anireu a morir ara,
i del vostro còs i cap
ne feré una fogarada.

Recullit per M. V. B.

LA DAMA DE REUS

A la gran vila de Reus
tota la gent ha fugit
si no una noble dama
que'n te pres lo seu marit.
Se'n va á trobá'l comandant
al comandant de Madrid.
—Deu lo guard lo comandant
si vol traure'l meu marit...?
—¿Suspira la noble dama
los amors del seu marit?
—Sí per cert lo comandant
los amors del meu marit.
—No s'espanti noble dama
ja'l veurá demá al matí.
Noble dama es matinera,
á les quatre del matí
treu lo cap á la finestra
veu passar lo seu marit.